

Achterzijde van het Canadese Memorial Cross dat aan Sams moeder werd gestuurd.

Samuel Alexander Hazlett, roepnaam Sam, werd op 22 september 1914 geboren in Belfast, Ierland. Zijn ouders, Henry Hazlett (1887-1917) en Margaret Jane Wilkins (1886-1960), waren ook in Belfast geboren. Ze trouwden in 1906 en kregen vier kinderen: Annie, Henry, Minnie en Sam. Henry Hazlett was arbeider. Tijdens de Eerste Wereldoorlog diende hij in het Britse leger als *pioneer* bij de Royal Engineers; hij sneuvelde op 1 maart 1917 in België.

Sam verliet de *public school* in Belfast na het zesde leerjaar en ging vermoedelijk werken op een boerderij.

Op 15-jarige leeftijd vertrok Sam naar Canada onder begeleiding van de Britse organisatie *National Children's Home*, die een belangrijke rol speelde in het migratieprogramma *British Home Children*. Tussen 1869 en het einde van de jaren dertig werden meer dan honderdduizend weeskinderen en kansarme jongeren uit het Verenigd Koninkrijk naar overzeese gebiedsdelen gestuurd. Sam reisde met de *SS Albertic*, die op 1 augustus 1930 uit Liverpool vertrok en via Belfast naar Montréal voer, waar het schip op 8 augustus arriveerde. Op de passagierslijst stond een neef William G. Hazlett vermeld als contactpersoon in Ierland.

De SS Albertic in 1920.

Sam en de kinderen van de groep waarmee hij reisde werden ondergebracht bij de vestiging van *National Children's Home* in Hamilton, Ontario. Via advertenties werden gezinnen en werkgevers gezocht om de kinderen te plaatsen. Veel oudere jongens, zoals Sam, gingen werken op een boerderij. In een contract werd het bedrag vastgelegd dat, naast kost en inwoning, aan *National Children's Home* moest worden betaald en op welke leeftijd de kinderen zelfstandig zouden worden.

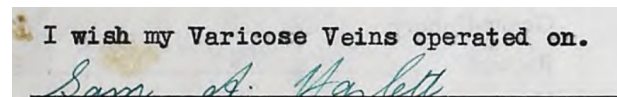
Na zijn aankomst in Canada werkte Sam als boerenknecht, houthakker, arbeider en vrachtwagenchauffeur.

In januari 1941 werd Sam opgeroepen voor militaire dienstplicht onder de *National Resources Mobilization Act* van 1940. Hij woonde toen bij het gezin McQuillen in Dunnville, Ontario, en werkte daar waarschijnlijk op de boerderij. In dienst kreeg hij een basistraining van dertig dagen in Brantford, Ontario, en maakte hij een jaar — tot eind juni 1942 — deel uit van het 2e reservebataljon van de Dufferin and Haldimand Rifles of Canada. Daarna werkte hij bijna anderhalf jaar als vrachtwagenchauffeur bij de Canadese luchtmacht (RCAF) in Welland, Ontario.

Op 18 februari 1944, op 29-jarige leeftijd, meldde Sam zich in Toronto aan als vrijwilliger bij het Canadese leger. Hij zei dat hij geboren was op 22 september 1918 om te voorkomen dat hij vanwege zijn leeftijd zou worden afgewezen. Die geboortedatum kwam op zijn aanmeldingsformulier terecht en was vanaf dat moment 'de waarheid' in de legeradministratie.

Een selectie-officier had enige twijfels over Sams mentale stabiliteit vanwege 'flauwvallen in de kindertijd' en 'klamme handen.' Hij adviseerde dat Sam op een later tijdstip nogmaals een gesprek zou hebben met een psychiater.

Bij zijn medische keuring bleek Sam een ernstige vorm van spataderen in zijn linkerbeen te hebben. Dit was

I wish my Varicose Veins operated on.
Sam A. Hazlett

een belemmering om militaire dienst te kunnen vervullen. Hij gaf toestemming voor een operatie. In maart 1944 vond de operatie plaats in het militaire ziekenhuis in Petawawa, Ontario. Op 18 april werd zijn lichamelijke conditie in orde bevonden en was hij gereed voor zijn opleiding.

Sam was alleenstaand. Ruim tien jaar na zijn emigratie naar Canada had hij nog steeds contact met zijn familie in Ierland. In zijn *Soldier's Service Book* vermeldde hij de naam en het adres zijn moeder en zijn jongste zus Minnie. In het testament dat soldaten moesten opstellen, benoemde hij zijn moeder als zijn erfgenaam. Zijn moeder was hertrouwd met William Reaney en woonde in Portadown ten zuidwesten van Belfast.

Sam werd ingedeeld bij de infanterie en opgeleid in Ontario. Hij volgde een basistraining in Simcoe en een vervolgtraining in Camp Ipperwash. In Simcoe had hij in juni 1944 een gesprek met een psychiater die de twijfels van de selectie-officier niet deelde:

Aangename, opgewekte, meewerkende persoon die zich tijdens het gesprek op zijn gemak voelde. [...] Zijn houding is uitstekend. Intellectueel gezien heeft hij een intelligentie die onder het gemiddelde ligt. Er zijn geen objectieve tekenen van instabiliteit.

Na zijn training werd Sam overgeplaatst naar Camp Debert in Nova Scotia ter voorbereiding van zijn inzet *overseas*. Op 14 oktober werd hij vanuit Halifax naar Engeland verscheept. Daar verbleef hij slechts korte tijd. In november vertrok hij naar het vasteland van Europa en op 9 december 1944 arriveerde hij bij zijn onderdeel de *Royal Hamilton Light Infantry*, ook wel bekend als de *Rileys*, die deel uitmaakte van de 2e Canadese Infanteriedivisie.

De 2e Infanteriedivisie overwinterde bij Nijmegen. Na operatie Market Garden was daar een statisch front ontstaan, met een uitstulping in Duits gebied — de *Nijmegen salient*. Op 8 februari 1945 begon het Rijnlandoffensief, dat tot doel had de westelijke oever van de Rijn ten noorden van het Ruhrgebied te veroveren. Op 17 februari werd de 2e Infanteriedivisie ingezet aan het front. Net als de andere Canadese regimenten leden de Rileys zware verliezen. Tijdens het Rijnlandoffensief, op 8 maart, promoveerde Sam tot korporaal (*Lance Corporal*).

Op 12 maart werd de 2e Infanteriedivisie teruggetrokken naar het Reichswald bij Kleef om uit te rusten en versterkingen te 'absorberen.' Eind maart kon de divisie de Rijn oversteken nadat er een bruggenhoofd was gevormd aan de overkant van de rivier. Een snelle opmars naar Noord-Nederland begon.

*Eelderwolde, 13 april 1945.
Rileys in 'Kangaroos' op weg
naar Groningen.*

*Bron: Groninger Archieven.
Foto: D. Guravich.*

Op 13 april 1945, nadat Assen was bevrijd, rukte de 2e Infanteriedivisie op naar Groningen. De voorste troepen bestonden uit een colonne tanks van de *Fort Garry Horse*, gevolgd door 'Kangaroos' — tanks zonder geschutskoepel — die werden gebruikt om soldaten van de Rileys te vervoeren. Ze naderden de stad vanuit het zuidwesten. Bij de stadsgrens stuitten de Canadezen op een wegversperring. Ze kwamen onder vuur te liggen van machinegeweren en *Flak*-luchtafweergeschut dat bij het Stadspark stond opgesteld. Dit was het begin van de Slag om Groningen, die tot 16 april zou duren.

Toen de schemering inviel, trokken de tanks van de *Fort Garry Horse* zich terug; ze waren te kwetsbaar voor antitankwapens. De Rileys vochten echter door en slaagden erin het verzet in het Stadspark en rond de Paterswoldseweg te breken. De Rileys probeerden ook de strategisch belangrijke Parkbrug over het Hoornsediep — het Groningse deel van het Noord-Willemskanaal — te veroveren. De brug was nog intact, maar werd zwaar verdedigd. Na twee vergeefse pogingen gaven de Rileys het voor die dag op.

Bij de gevechten op 13 april raakte Sam in de buik gewond door machinegeweeervuur. Hij werd nog naar een medische hulppost vervoerd, maar dat mocht niet meer baten. Hij overleed dezelfde dag aan zijn verwondingen.

Sam werd op 14 april begraven op de Zuiderbegraafplaats in het Asserbos in Assen. In 1946 werd hij herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten, waar hij rust in graf 09.E.15. Op zijn grafsteen staat de door zijn moeder gekozen inscriptie:

THOUGH THE SEAS
OUR HEARTS DIVIDE
IN SPIRIT YOU ARE BY MY SIDE
WE'LL MEET AGAIN

Na zijn overlijden kreeg Samuel Alexander Hazlett de volgende Canadese militaire onderscheidingen: de *1939-1945 Star*, de *France and Germany Star*, de *War Medal 1939-1945* en de *Canadian Volunteer Service Medal with Clasp*.

In 2018 werd zijn naam toegevoegd aan het oorlogsmonument van Portadown in Noord-Ierland ter nagedachtenis de slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog en de Tweede Wereldoorlog.

Bronnen

De geboorteregistratie van Samuel Alexander Hazlett is te vinden bij het *General Register Office (Northern Ireland)*, nummer U/1914/49/1007/146/445.

© 2026 Walter Ravenek